

Nasza Piątka

Szkoła Inżynierii im. J. Lelewela

Nr 4, marzec 2017

W tym numerze:

- Wywiad z Panią Swietlaną Nowelską
- Dzień Odrodzenia Niepodległości Litwy
- Święty Kazimierz
- Kaziuki wileńskie
- Kaziuki szkolne
- Zimo, precz stąd!
- Biwak z okazji dnia Myśli Braterskiej
- Dowcipy

Piszą dla Was: redaktor naczelny – Aleksander Januszkiewicz, Klara Markowska-Kierulis, Erwin Borkowski, Aliwia Diewiatnikowa, Justyna Mieszkuniec, Ewia Diewiatnikowa, Ania Jachimowicz, Ewelina Wirpsza.

Wywiad z panią Swietlaną Nowelską

W roli głównej dzisiejszego wywiadu Pani Swietłana Nowelskaja - wicedyrektor szkoły oraz starszy nauczyciel matematyki.

Dlaczego wybrała Pani zawód nauczyciela?

Bardzo ciekawe pytanie. Wybrałam zawód nauczyciela, ponieważ praca z dziećmi jest bardzo interesująca; poza tym człowiek czuje się zawsze młodo.

A jak się Pani uczyła w szkole?

Mogę powiedzieć, że bardzo lubiłam się uczyć. Jedyną lekcją, której nie lubiłam, była geografia. Chociaż z tego przedmiotu miałam również piątki, przed lekcją zawsze odczuwałam ogromną treść. Bardzo jej nie lubiłam.

Czy lubiła Pani matematykę?

Bardzo. Z matematyki miałam same piątki. Kiedy chodziłam do szkoły były to najwyższe oceny.

Jakie jeszcze przedmioty Pani lubiła?

Było ich dużo. Oprócz matematyki najbardziej lubiłam plastykę oraz literaturę.

Czy w szkole byli tacy nauczyciele, których Pani nie lubiła?

Nie lubiłam nauczyciela wychowania fizycznego. Mogę nawet powiedzieć, dlaczego. Na lekcje wf-u trzeba było zakładać strój sportowy. Strój sportowy w tamtych czasach był bardzo dziwny i dlatego wszystkie dziewczyny nie lubiły tego przedmiotu.

Kim Pani chciała zostać w dzieciństwie?

Odkąd pamiętam, zawsze chciałam być nauczycielką. Kiedy byłam mała, bardzo często bawiłam się w szkołę. Ustawiałam ławki, sadzałam w nich lalki, zabawki i byłam nauczycielką.

Kiedy zaczęła Panią interesować praca nauczyciela?

Jak już mówiłam, interesowałam się tą pracą od dzieciństwa. Chciałam pracować z dziećmi, a kiedy ukończyłam szkołę, zaczęłam myśleć o tym, gdzie mam studiować, żeby zostać nauczycielką.

Czy trudno było uzyskać taką wiedzę, by zostać nauczycielem?

Powiem, że nie. Na pewno nie trudno. Jeżeli się uczysz i chcesz, to wiedzę zdobędziesz.

Co Pani może poradzić osobom, które nie lubią matematyki?

Matematyki nie trzeba lubić. Matematyki trzeba się uczyć, starać się ją zrozumieć. Matematyka jest bardzo potrzebna w życiu codziennym, jest ona wszędzie dookoła nas. To jest nasze życie.

Co Pani lubi robić w wolnym czasie?

Nie mam tak dużo wolnego czasu, ale kiedy jestem trochę wolniejsza, lubię posiedzieć przy komputerze, tak jak współczesne dzieci.

Rozmawiały Justyna Mieszkuniec i Ewia Dewiatnikowa

Dzień Odrodzenia Niepodległości Litwy

W 1918 roku Litwa stała się po raz pierwszy niepodległa, lecz w 1940 roku straciła swą suwerenność.

11 marca 1990 roku, Rada Najwyższa Litwy podpisała Akt Przywrócenia Niepodległości Litwy. Akt został przyjęty o godzinie 22:44 przez 124 członków rady (wstrzymało się 6 osób). Nikt nie głosował przeciw. Wśród sygnatariuszy Aktu było trzech Polaków: Czesław Okińczyc, Zbigniew Balcewicz i Medard Czobot.

Akt został odczytany przez przewodniczącego Rady Najwyższej, Vytautasa Landsbergisa:

„Rada Najwyższa Republiki Litewskiej, wyrażając wolę narodu, uchwała i uroczyście ogłasza przywrócenie realizacji suwerennej woli Państwa Litewskiego, przerwanej w 1940 roku przez obce siły; niniejszym Litwa znów staje się niezależnym państwem”.

Aliwia Dewiatnikowa

Święty Kazimierz – patron Litwy

Święty Kazimierz - patron Polski i Litwy, urodzony 3 października 1458 roku w Krakowie, polski królewicz, syn Kazimierza IV Jagiellończyka i Elżbiety Rakuszanki; od 1481 roku namiestnik królewski w Koronie Królestwa Polskiego; święty kościoła katolickiego.

Od najmłodszych lat odznaczał się szczególną czystością ducha i miłosierdziem względem ubogich. Przy boku ojca brał czynny udział w życiu politycznym państwa. Gorliwy czciciel Eucharystii i Najświętszej Maryi Panny, wiele czasu poświęcał na modlitwę. Po długotrwałej chorobie płuc zmarł w Grodnie 4 marca 1484 roku. Pochowany został w Wilnie i tam, w Katedrze, znajdują się jego relikwie.

Anna Jachimowicz i Ewelina Wirpsza

Kaziuki Wileńskie

Kaziuk (Kaziuki, lit. Kaziuko mugė) – odbywający się od czterystu lat w dzień świętego Kazimierza (4 marca) jarmark odpustowy w Wilnie. W jego trakcie odbywały się pochody na czele z kuglarzami i przebierańcami. Kaziuki miały miejsce na Placu Katedralnym, a od 1901 roku na Placu Łukiskim. W okresie międzywojennym pochód otwierał przebrany za św. Kazimierza wilnianin.

Tegoroczne Kaziuki obejmowały teren od Zarzecza aż do Placu Łukiskiego. Co tam można było zobaczyć? Tradycyjne pierniki, bez których nie obejdą się żadne Kaziuki. Wyroby z drzewa, metalu i gliny. Ładną (lecz drogą) biżuterię, ubrania (też ładne, ale drogie). Można było kupić wyroby bezpośrednio od ich wytwórców; wśród nich znalazły się obrazy, ceramika, drewniane sprzęty gospodarstwa domowego, wiklinowe kosze. Nie zabrakło także produktów spożywczych: serów, ryb (nie tylko litewskich), tradycyjnych pierników, cukierków, lizaków, ciast, mięs, wędlin i chleba. A na zgłodniałych czekały stoiska z różnymi specjałami: kartaczami, kiszka wileńską, płowem, kapustą i kiełbaskami.

Dużo było gości z zagranicy. Byli to zarówno turyści, jak i handlujący. Można było spotkać Polaków, Łotyszy, Estończyków. Wśród turystów spotkałam również gości z Azji Wschodniej.

Na Kaziukach – co mnie bardzo zaskoczyło – widziałam także osoby sprzedające tzw. „barachołówkę”, czyli rzeczy stare, antykwaryczne.

Kaziuki to jarmark. Uliczni muzykanci i dużo kolorowych stoisk. Niepowtarzalna atmosfera stworzona dzięki temu świętu towarzyszyła nam przez kilka następnych dni.

Tekst i zdjęcia: Ewia Diewiatnikowa

Szkolne Kaziuki

Szkolne Kaziuki, które odbyły się 3 marca, były naprawdę największe w porównaniu z jarmarkami, które odbywały się w naszej szkole w poprzednich latach.

Stoiska znajdowały się nie tylko na pierwszym i drugim piętrze pierwszego skrzydła, ale również w korytarzu wiodącym do stołówki. Dzieci sprzedawały najrozmaitsze wyroby: pączki, wafelki, cukierki, małe zabaweczki, lukrowane grzybki, keksy, lizaki, smażony chleb, napoje...

Niektóre starsze klasy także wzięły udział w szkolnym jarmarku. Klasa 8a przygotowała wiele czekoladowych babeczek, które miały przedstawiać pierwiastki chemiczne.

Gratuluję wszystkim klasom, które brały udział w Kaziukach i zapraszam do uczestnictwa także w przyszłym roku!

Aliwia Diewiatnikowa

zdjęcia Erwin Borkowski

Zimo, precz stąd !

Zima już się wprawdzie skończyła, ale na chwilę jeszcze powróćmy do pewnej tradycji, która zwiastuje rychły jej koniec. Jest to tradycja wyganiania zimy i powitania wiosny. Tą tradycją kończy się karnawał, trwający najczęściej od dnia Trzech Króli do wtorku przed Środą Popielcową, a jest nią topienie lub palenie kukły. Polacy nazywają kukłę Marzanną, a Litwini – Morė. Marzanna, inaczej nazywana Morą, Moranną, Moreną, Mareną, Śmiertką, Śmiercią, Śmiercichą to słowiańska bogini symbolizująca zimę i śmierć, przez część badaczy uważana za diabła. Marzanna – to nazwa kukły, którą palono lub topiono w czasie wiosennego Jarego Święta (będącego w kulturze słowiańskiej kilkudniowym obrzędem, związanym z zakończeniem zimy i powitaniem wiosny), żeby przywołać wiosnę. Kukłę wykonywano ze słomy, owijano białym płótnem, zdobiono wstążkami oraz koralami. Z topieniem Marzanny związane są różne przesady: nie wolno dotknąć pływającej w wodzie kukły, bo grozi to uschnięciem ręki, obejrzenie się za siebie w drodze powrotnej może spowodować chorobę, a potknięcie lub upadek – śmierć w ciągu najbliższego roku. Chrześcijaństwo próbowało zakazać tego starosłowiańskiego zwyczaju, lecz to się nie udało ze względu na to, że rodzima tradycja okazała się silniejsza.

Dzień Wagarowicza

Nową, lecz bardzo chętnie kultywowaną tradycją, związaną z 21 marca, jest Dzień Wagarowicza. Jest to dzień, w którym młodzież szkolna zamiast do szkół* udaje się na wycieczki, a spacerom tym często towarzyszy topienie i palenie Marzanny.

Hokus – pokus

Czary – mary

Nie ma szkoły,

są WAGARY !!!

* Przed podjęciem decyzji o kultywowaniu tradycji, Redakcja zaleca konsultacje z nauczycielem, gdyż ta tradycja niewłaściwie kultywowana grozi późniejszą poważną rozmową z Wychowawcą.

Biwak z okazji Dnia Myśli Braterskiej

W dniach 25 – 26 lutego w Gimnazjum im. Rafała Kalinowskiego w Niemieżu odbył się biwak z okazji Dnia Myśli Braterskiej. Uczestniczyły w nim między innymi drużyny działające przy naszej szkole: 11 WDH-ek „Szafirowa Piątka“ im. hm. hon. Anny Krepstul oraz 7 WDH-y „Szafirowa Piątka“ im. ks. hm. Zdzisława Peszkowskiego. Biwak rozpoczął się w sobotę rano apelem, a zaraz po nim zaczęliśmy grać. Wszyscy podzieliliśmy się na patrole. W każdym punkcie punktowy opowiadał o innym państwie, a na koniec był test wiedzy. Po zakończeniu gry czekały nas różne ciekawe zajęcia, takie jak malowanie plakatów o braterstwie, robienie świeczek itp. Następnie poszliśmy do stołówki na pyszny obiad, a zaraz potem był czas wolny. Głównym wydarzeniem biwaku był turniej siatkówki. Brały w nim udział wszystkie drużyny. Na zakończenie tego dnia odbył się tradycyjny kominek. Następnego dnia rano poszliśmy do kościoła, a po mszy św. odbył się apel zakończeniowy. Biwak był bardzo udany.

Justyna Mieszkuniec

Dowcipy

Sekretarka wchodzi do gabinetu:

- Panie dyrektorze, wiosna przyszła!
- Niech wejdzie!

Zima. Dwa jelenie stoją na paśniku i żują ospale siano nałożone tu przez gajowego. W pewnej chwili jeden z jeleni mówi:

- Chciałbym, żeby już była wiosna.
- Tak ci mróz doskwiera?
- Nie, tylko już mi obrzydło to stołówkowe jedzenie!

Wywiadówka w szkole:

- Państwa dzieci są bardzo muzyczne.
- Dlaczego? - pyta się mama Filipa.
- Ciągle grają mi na nerwach!

Kobieta pyta się sprzedawcy w sklepie:

- Czy mogę przymierzyć tę sukienkę na wystawie?
- Bardzo proszę, ale mamy też przymierzalnię.

-Jasiu, jaki ssak lata? - pyta pani.

- Toperz!
- Chyba nietoperz?
- Jak nie toperz, to ja nie wiem! - odpowiada Jaś.

Pani pyta ucznia:

- Która rzeka jest dłuższa: Ren czy Missisipi?
- Missisipi.
- Dobrze. A o ile jest dłuższa?- O sześć liter.